

Festa i cultura a Sant Sebastià

Crònica dels dos moments centrals de les festes de Sant Sebastià: les torrades i la música de la revetlla, i el lliurament dels Premis Ciutat de Palma que enguany no han volgut passar sense polèmica.

Prop de les nou del vespre els carrers més cèntrics de Palma ja eren a vessar de gent. Milers i milers de mallorquins, arribats de tots els racons de l'illa, es concentraren al voltant dels foguerons per torrar els embotits i sopar, per una nit, al carrer. Tot i que no hi ha "classificacions", ni tampoc és possible comptabilitzar l'assistència popular, totes les cròniques periòdiques indiquen que aquesta ha estat l'edició que més gent ha aplegat. Potser hi ajudà la meteorologia, que volgué acompanyar la festa

La nit de Sant Sebastià d'enguany ha estat un èxit d'assistència. En una de les festes més caloroses que es recorden, milers de persones de tot arreu de l'illa van vibrar amb les nombroses actuacions musicals.

amb una de les nits de Sant Sebastià més càlides que es recorden.

Però més càlida encara va ser l'actuació de les racials Azúcar Moreno, vertaderes estrelles de la nit patronal ciutadana. Toni i Encarna aconseguiren reunir una enorme gemació a la petita plaça de Sant Francesc, on segurament mai no s'havia aplegat tanta gent. Literalment era plena: centenars de persones no pogueren accedir-hi. Si era per veure o escoltar no se sap, però sens dubte les intèrprets

de "Bandido" —composició que interpretaren al festival d'Eurovisió fa dos anys— foren les reines de la nit mallorquina. Per cert que una àmplia representació dels regidors de l'Ajuntament no es volgueren perdre l'actuació de les potents Azúcar.

Des d'allà un riu humà anava

deu o quinze minuts de lluita aferrissada entre colzades i empenyes— fins la plaça de Cort, on el personal podia intentar ballar al ritme de pas-doble i de la música més genuïnament *retro* que oferien les orquestres San Francisco i Cala Agulla, tot esperant l'estrella de la revetlla a Cort, José Manuel Soto.

JOAN CELIÀ

Des de la plaça de l'Ajuntament es podia baixar per les escales del Pas de'n Quint fins la plaça del Mercat, on les notes de jazz i de salsa navegaven per l'aire de l'espai menys congestionat de la nit, com és ja tradicional, tot

i venia cap a la Plaça de Santa Eulàlia, on un immens fogueró donava llum a l'actuació estel·lar de la vetllada de música popular mallorquina, la de Música Nostra, amb la veterana Miquelina Lladó que veu com cada cop més gent s'enganxa a una música i a uns balls en els quals, fa vint anys, només hi creia un petit grapat de gent, Miquelina entre ells.

Si no moria ofegat o esclafat, el públic tenia opció d'anar—vint metres que ben bé podien significar

i que cal dir que, com per tot arreu, la passada revetlla jazzística va ser la més concorreguda de molts anys. Contraband, Dr Manchú y sus Mojitos i Jeff Jerolamon donaren l'especial marxa d'aquesta plaça que any rere any va guanyant adeptes.

Tornant a la part alta de la ciutat, a un parell de centenars de metres del jazz, la Plaça Major oferia la música de La Búsqueda i Los Hermanos Dalton, a l'espera, sobretot per la legió de jovenetes que hi

JOAN CELIÀ

Al costat d'aquestes ratlles, José Manuel Ros, guanyador del premi de pintura, el batlle de Palma, Joan Fageda, Vicenç Villatoro, que va guanyar el premi de novel·la, i Lluís Calvo, que va endur-se el guardó en la modalitat de poesia. Baix, imatges dels tres guanyadors.

eren presents des de hores abans, de l'actuació estel·lar de La Unión.

Cap avall un altre cop, la plaça de Ses Tortugues –oficialment Joan Carles I– era l'espai del rock dur. El Sant Sebastià en versió *heavy*. Començaren a encaletir l'ambient els The Nash, per seguir amb Sexi Sadi, fins arribar a l'apoteosi que va esclatar amb les primeres notes de Sopa de Cabra, que posaren música i lletra als balls frenètics dels presents i a la nombrosa presència al vent de senyeres i estelades.

Segurament no molts dels que exhauriren la nit –les actuacions acabaren entre les dues i les dues i mitja, però els llocs de marxa de la ciutat tengueren una animació extraordinària fins la matinada– es muntaren a sobre la bicicleta l'endemà per participar a la Diada Ciclista. Però com que hi ha gent per a tot, més de 8.000 ciutadans col·locaren, com cada any, en un recorregut festiu des de la Plaça de Cort fins el Palau d'Esports, a la rodalia de Ciutat.

Premis Ciutat de Palma. Per a la nit del dia del patró està reservada la part de la festa més social i cultural. És l'acte de lliurament dels Premis Ciutat de Palma, que enguany arribaven a la 41 edició.

A partir de les 21 hores es començà a omplir el recinte de la sala de congressos del Poble Espanyol de Palma. Una gran representació del món polític hi era present.

Evidentment l'amfitrió era el batlle, Joan Fageda, ben acompanyat dels màxims càrrecs institucionals, com Jaume Matas, president del Go-

A la plaça de Ses Tortugues, Sopa de Cabra van posar música al ball dels assistents i a la presència de senyeres i estelades.

vern Balear, i Joan Huguet, president del Parlament. Altres destacats càrrecs del PP eren Carme Feliu, regidora de Cultura, Joan Flaquer, conseller de Cultura... Tampoc faltaren a la cita representants de l'oposició –i govern del Consell– com Francesc Triay i Josep Moll, del PSOE, Pere Sampol, Sebastià Serra, del PSM, Joan Font, d'EU...

Pel món de la cultura hi eren Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear, o la família literària per excel·lència: Gabriel Janer Manila i la seva filla Maria

JOAN CELIÀ

Taula presidencial de l'acte de lliurament dels Premis Ciutat de Palma amb Jaume Matas, president del Govern Balear. Aquests consolidats premis han arribat enguany a la 41 edició.

José Maria Rodríguez, regidor del PP, i Jaume Gil, director general de Cultura i Política Lingüística. No es van perdre la nit més social i cultural de la festa.

Antoni Mir, president de l'OCB, Gabriel Janer i la seva filla Maria de la Pau, entre d'altres. La sala de congressos del Poble Espanyol va rebre una àmplia representació del món de la cultura.

de la Pau Janer, entre d'altres.

Les estrelles de la nit cultural foren, és clar, els premiats. Es lliuren els premis de novel·la, pintura i poesia. Com és quasi preceptiu en certàmens literaris, la polèmica

qüestió: "És probable que Villatoro guanyi el guardó, però puc equivocar-me. El jurat s'ha de reunir dilluns per arribar a un acord. Villatoro, que no és un escriptor nostre, ha escrit una bona novel·la i ha

d'altres cultures i adaptats a versos que, des d'un punt de vista estrictament formal, poden semblar clàssics".

El protagonista literari de la nit era el premi de novel·la. Hi havia una vertadera curiositat malsana per saber si finalment el "V. V." de la carta-denúncia era Vicenç Villatoro. I ho era. Almenys va ser Villatoro el guanyador. Això sí, els membres del jurat i els organitzadors municipals no pararen d'explicar que "no hi ha hagut cap pressió" i que l'escriptor-periodista era un just vencedor. Villatoro, que va fer la primera redacció de la novel·la guanyadora a Artà (Mallorca) es va mostrar públicament molt content del guardó. *Encalçar el vent*, que així es diu l'obra premiada –dos milions i mig– és, segons explicà l'autor, "una novel·la que es desenvolupa en els anys trenta en una illa mediterrània, un espai mític que podria ser Mallorca o Menorca. Allà s'hi troben tres personatges –dos homes i una dona– que participen de l'impacte de la guerra, vivint el xoc i la tensió de les grans ideologies".

Va cloure la nit de gala de la cultura el batlle de Palma, Joan Fageda, que va assegurar que aquesta edició dels Premis Ciutat de Palma demostra que "s'han convertit avui en una cita cultural de primer ordre en tot l'àmbit de la nostra cultura"

Miquel Payeras

Una nombrosa representació del món polític hi era present a la nit de gala de la cultura.

A la foto podem observar, entre d'altres, Joan Font, d'Esquerra Unida, i Sebastià Serra, del PSM.

no va quedar absent. Quinze dies abans, una carta al director, al *Diari de Balears* –signada amb un pseudònim darrere del qual, asseguren les xafarderies ciutadanes, hi ha un escriptor que es presentava al premi de novel·la– feia una mena de denúncia pública: l'editorial que publica els premis –Edicions 62– tenia controlat el guardonat. I, encara més, donava les inicials del guanyador, que seria un català: "V. V."

El representant de l'editorial, Oriol Castany, va refusar qualsevol polèmica i, en declaracions al *Diari de Balears*, el divendres abans, va tancar rotundament la

fet molt bé de presentar-se a carta descoberta".

Sigui com sigui, la incògnita era a punt de desvetllar-se. Tal i com mana la tradició, el de novel·la fou el darrer premi a fer-se públic.

El premi de pintura –dotat amb un milió i mig de pessetes– va recaure en José Manuel Ros de Armenteras, el qual autodefiní la seva obra com "gestual" i situada dins la nova abstracció. El de poesia –mig milió de pessetes– va ser per a Lluís Calvo, amb l'obra *L'Estret de Bering*, que va ser definida per l'autor com "una obra que neix des de l'experiència viscuda i introdueix elements nous, presos

**Joan Fageda:
"Els premis s'han convertit avui en una cita cultural de primer ordre en tot l'àmbit de la nostra cultura."**